

ting, for det første, at man får selveje, og man får den ultimative økonomiske forvaltning ved, at man selv kommer til at eje bygningerne, og for det andet, at der bliver tale om en ansat ledelse og ikke om en valgt.

Hr. Brian Mikkelsen spurgte til dette med, at det skal være en ansat rektor, som skal have en solid videnskabelig baggrund, om der også er tale om, at vedkommende skal have en ledelsesmæssig kompetence. Jeg forestiller mig i udpræget grad, at der er tale om begge dele.

Fru Susanne Clemensen var også lidt inde på det samme spørgsmål, nemlig om det kan være ledelsesmæssig erfaring, man har erhvervet sig i det private erhvervsliv og ikke inden for det offentlige, og til det er svaret, at det er de endelige kvalifikationer i det øjeblik, den pågældende skal ansættes, der naturligvis er det afgørende, og ikke, hvor man har erhvervet dem.

I øvrigt tror jeg, at vi kommer til at se for os i de kommende år – og jeg håber også, at udviklingen vil gå sådan – at man ikke én gang for alle vælger enten en forskerkarriere på et universitet eller en ude i det private erhvervsliv. Jeg tror, der er megen god viden, som kan spadserer frem og tilbage imellem den offentlige og den private sektor, og derfor vil det, jeg sagde før om kvalifikationer til at blive leder, være meget godt i tråd med det scenario.

Hr. Ole Sohn udtrykte megen betænkelighed i forbindelse med demokratiet på institutionen. Jeg har meget svært ved at genkende det billede, som hr. Ole Sohn tegner, og jeg har god forventning om, at man i praksis kommer til at få den studenterindflydelse, den medarbejderindflydelse, som kommer til at ligge både i konsistorium og i bestyrelsen, til at spille meget smukt sammen.

Man skal jo ikke glemme, at der i bestyrelsen kommer til at sidde tre repræsentanter, som skal tegne studenter og medarbejdere, og så kommer der til at sidde fire repræsentanter – det er dem, som bliver udpeget af Forskningsministeriet – og de kommer til at tegne et bredt felt både videnskabeligt og samfundsmæssigt i øvrigt, og jeg er overbevist om, at det vil vise sig at være et meget godt match.

Konsistorium bliver der jo ikke pillet ved, og det vil sige, at hele den interne akademiske ledelse vil være intakt, og jeg er ikke bekymret for, hvorvidt den arbejdsdeling, der kommer til at være mellem konsistorium og bestyrelsen, vil fungere.

Så stillede hr. Morten Helveg Petersen et spørgsmål, som gik ud på det, som flere andre også har været inde på, nemlig med udpegnings af institutledere. Og jeg forstod det sådan, at der måske var en bekymring for, hvordan medarbejdernes indflydelse ville ske fyldest i så henseende, og til det kan jeg helt klart svare ja. Medarbejderne skal fortsat have indflydelse på, hvem der skal lede de enkelte institutter, selv om det er sådan, at institutlederne fremover bliver udpeget af rektor.

Så spørger man: Jamen hvordan kan det så hænge sammen? Det kan det, fordi der jo ligger en klar intention om, og det er simpelt hen en del af selve lovforslaget, at det skal ske på den måde, at rektor drøfter udpegningsen med en rekrutteringskomité bestående af repræsentanter for instituttets ansatte.

Så kan det godt være, at der er tilfælde, hvor der skal tages et særligt fortrolighedshensyn til de ansøgere, der sidder i uopsagte stillinger, og dér vil medarbejdernes indflydelse så blive sikret gennem nedsættelse af et egentlig ansættelsesudvalg.

Så det vil sige, at selv om det med institutterne ikke er en del af selve lovforslaget, er det meget nøje gennemtænkt, hvordan man kan sørge for, at medarbejderne får den indflydelse, som der jo af alle grunde er meget vigtig at have med, fordi medarbejderne jo også er udstyret med en viden, som det er værd at trække på.

Hr. Søren Kolstrup har jeg allerede svaret omkring den dybe, dybe frustration, som jeg ikke kan identificere, og som ikke er afspejlet i det, der var optakten til ansøgningen, og heller ikke i den endelige ansøgning, og jeg vil godt én gang til understrege, at der er ingen på DTU, der har stemt imod det. Der har været en enkelt medarbejder, som har undladt at stemme, men bortset fra det er det en enig skare, der står bag den fornyelse, som jeg synes der er god grund til at have forhåbninger til.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

To ting: Ministeren prøver på at fastholde, at den interne akademiske ledelse er intakt. Ja, jeg synes, det er ret voldsomt for mig at høre. Jeg ved ikke, hvordan man kan hævde noget sådan.

Hvis vi tager kernen i det her demokrati: institutterne, studienævne, kan ministeren da ikke bekræfte – og jeg går ud fra, at ministeren også mener, det er en del af det interne akademiske demokrati – at hvad angår studienævn-